

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 33/2559

นางสาวกัลติพย์ โรจน์กนก ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ฟ้องคดี กรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้เป็นคดีที่เอกชนยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครองว่าได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลง "อ่างหินสาธารณประโยชน์" ทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำหลักมาปกแสดงแนวเขตที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงล้ำเข้ามาทับแนวเขตที่ดินทั้งสี่แปลงของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและห้ามผู้ฟ้องคดีทั้งสองเข้าไปในที่ดินพิพาท ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลงพิพาท เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำการรังวัดและออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและห้ามเข้าไปในที่ดินพิพาทพร้อมทั้งขอให้ศาลเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลงพิพาท จึงเป็นคดีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้รับรองคุ้มครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

คำพิพากษา

(สำเนา) คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๓๓/๒๕๕๙ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง คดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ศาลปกครอง นครราชสีมา ระหว่าง ศาลจังหวัดนครราชสีมา การส่งเรื่องต่อคณะกรรมการ ศาลปกครอง นครราชสีมาโดยสำนักงานศาลปกครองส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) ซึ่งเป็นกรณีคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลที่รับฟ้องคดีและศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีนั้น ข้อเท็จจริงในคดี เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางสาวกัลติพย์ โรจน์กนก ที่ ๑ นางสาวอุบล แซ่เตียว ที่ ๒ ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง กรมที่ดิน ที่ ๑ จังหวัดนครราชสีมา ที่ ๒ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจะหลุง ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองนครราชสีมา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๘ ความว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๒ เนื้อที่ ๓๓ ไร่ ๑ งาน ๘๑ ตารางวา และโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๓ เนื้อที่ ๑๗ ไร่ ๒ งาน ๑๖ ตารางวา ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๖๖๘ เนื้อที่ ๗๖ ไร่ ๓ งาน ๔๑ ตารางวา และโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๑ เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน ๘๗ ตารางวา ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าจะหลุง อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองใช้ที่ดินปลูกต้นยูคาลิปตัสตลอดมา เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลง "อ่างหินสาธารณประโยชน์" เลขที่ นม ๕๓๖๑ ที่ดินเลขที่ ๗๒ เนื้อที่ดินประมาณ ๔๔๙ ไร่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา ทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๒ เนื้อที่ ๗ ไร่ ๔๙ ตารางวา และโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๓ เนื้อที่ ๔ ไร่ ๓๗ ตารางวา รวมทั้งทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามโฉนดเลขที่ ๓๒๖๖๘ เนื้อที่ ๒ ไร่ ๓ งาน ๘๓ ตารางวา และโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๑ เนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน ๔๒ ตารางวา โดยพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจะหลุง ซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็น

ผู้บังคับบัญชา ได้นำหลักมาปักแสดงแนวเขตที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงฉบับพิพาท ถ้าเข้ามาทับแนวเขตที่ดินทั้งสี่แปลงของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินส่วนที่ทับซ้อนได้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลง "อ่างหินสาธารณประโยชน์" ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การรังวัดสอบเขตและการดำเนินการเกี่ยวกับการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง "อ่างหินสาธารณประโยชน์" ขอบด้วยระเบียบ และกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า สภาตำบลท่าจะหลุงทำการประชุมคณะกรรมการสภาตำบลท่าจะหลุงครั้งที่ ๑๔/๒๕๓๗ มีมติเป็นเอกฉันท์ที่จะอนุรักษ์ที่ดินสาธารณประโยชน์อ่างหินไว้พร้อมทั้งแจ้งเจ้าหน้าที่ออกมารังวัดที่ดินสาธารณะอ่างหินเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นที่หลวงให้เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์สำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในระหว่างการสอบเขตปักหมุดของช่างรังวัดที่ดินเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจะหลุงได้นำเสาปูนไปปักตามหมุดแนวเขตที่ดินสาธารณประโยชน์และห้ามประชาชนเข้าไปตัดไม้ยูคาลิปตัสในที่ดินสาธารณประโยชน์อ่างหิน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นว่า การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงนั้น เป็นการแสดงเขตที่ดิน ที่ตั้ง และจำนวนเนื้อที่ของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๘ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และได้มีการมอบอำนาจดังกล่าวให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในเขตจังหวัดนั้น ๆ ปรากฏตามคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๘๕๓/๒๕๓๕ เรื่อง มอบอำนาจของอธิบดีกรมที่ดิน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ดังนั้น การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงอันเป็นการใช้อำนาจทางปกครองตามประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล จึงมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ นม ๕๓๖๑ ที่ดินเลขที่ ๗๒ ตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านใหม่ นานิยม (หมู่ที่ ๗) ตำบลท่าจะหลุง อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวทับซ้อนที่ดินบางส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๒๙๗๒ และ โฉนดที่ดินเลขที่ ๓๒๙๗๓ รวมทั้งที่ดินบางส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๒๖๖๘ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๒๙๗๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถเข้าทำประโยชน์ในที่ดินส่วนที่ทับซ้อนได้ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงฉบับข้างต้น กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการออกคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเอกชน ยื่นฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มิกระสมสิทธิที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๒๙๗๒ และ ๓๒๙๗๓ และผู้ฟ้องคดีที่

๒ เป็นผู้มึกรรมสิทธิ์ที่ดินตามโฉนดเลขที่ ๓๒๖๖๘ และ ๓๒๙๗๑ ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าจะหลุง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ได้รับการเสียดินแดนให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินเลขที่ นม ๕๓๖๑ ตั้งอยู่ที่บ้านใหม่บ้านนิคม หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าจะหลุง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ทับที่ดินทั้งสี่แปลงของผู้ฟ้องคดีทั้งสองบางส่วน ขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินเลขที่ นม ๕๓๖๑ ดังกล่าว ส่วนผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า ที่ดินส่วนที่พิพาทเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน การดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินดังกล่าว ได้ดำเนินการไปตามระเบียบและกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่ศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีนี้ได้ นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ความเสียก่อนว่าที่ดินส่วนที่พิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คำวินิจฉัย ปัญหาที่ต้องพิจารณา คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีที่เอกชนยื่นฟ้องว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครองได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินแปลง "อ่างหินสาธารณประโยชน์" เนื้อที่ดินประมาณ ๔๔๔ ไร่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา ตั้งอยู่ที่บ้านใหม่บ้านนิคม (หมู่ที่ ๗) ตำบลท่าจะหลุง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามโฉนดเลขที่ ๓๒๙๗๒ และเลขที่ ๓๒๙๗๓ รวมทั้งทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามโฉนดเลขที่ ๓๒๖๖๘ และเลขที่ ๓๒๙๗๑ เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำหลักฐานมาเปิดเผยแนวเขตที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินฉบับพิพาท ถ้าเข้ามาทับแนวเขตที่ดินทั้งสี่แปลงของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและแจ้งด้วยวาจาห้ามผู้ฟ้องคดีทั้งสองเข้าไปบำรุงรักษาหรือตัดต้นยูคาลิปตัสในแนวเขตที่ดินพิพาทดังกล่าว ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินแปลง "อ่างหินสาธารณประโยชน์" ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การรังวัดขอบเขตและการดำเนินการเกี่ยวกับการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินชอบด้วยระเบียบและกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า สภาพตำบลท่าจะหลุงทำการประชุมคณะกรรมการสภาตำบลมีมติเป็นเอกฉันท์ที่จะอนุรักษ์ที่ดินสาธารณประโยชน์อ่างหินไว้พร้อมทั้งแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นที่หลวงให้เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์สำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำการรังวัดและออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและห้ามเข้าไปในที่ดินพิพาทพร้อมทั้งขอให้ศาลเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินแปลงพิพาท จึงเป็นคดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอให้รับรองคุ้มครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่พิพาทของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นสำคัญ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า คดีระหว่าง นางสาวกัลทิพย์ โรจน์กนก ที่ ๑ นางสาวอุบล แซ่เตียว ที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จังหวัดสุรินทร์ ที่ ๒ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจะหลุง ที่ ๓ ผู้ฟ้องคดี อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม (ลงชื่อ) วีระพล ตั้งสุวรรณ (ลงชื่อ) จิรนิติ หะวานนท์ (นายวีระพล ตั้งสุวรรณ) (นายจิรนิติ หะวานนท์) ประธานศาลฎีกา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลยุติธรรม (ลงชื่อ) ปิยะ ปะตังทา (ลงชื่อ) ชาญชัย แสงศักดิ์ (นายปิยะ ปะตังทา) (นายชาญชัย แสงศักดิ์) ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลปกครอง (ลงชื่อ) พลเรือโท ปรีชาญ จามเจริญ (ลงชื่อ) พลตรี พัฒนพงษ์ เกิดอุดม (ปรีชาญ จามเจริญ) (พัฒน์พงษ์ เกิดอุดม) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลทหาร (ลงชื่อ) จิระ บุญพจนสุนทร

(นายจิระ บุญพจนสุนทร) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/33/2559>